

POSTANOWIENIE

Dnia 5 stycznia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jerzy Kuźniar

w sprawie z powództwa J. B.
przeciwko Prokuraturze Okręgowej w W.
z udziałem Prokuratora Generalnego
o odszkodowanie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 5 stycznia 2006 r.,
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego -Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w W.
z dnia 18 kwietnia 2005 r.,

odrzuć skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 18 kwietnia 2005 r., Sąd Okręgowy-Sąd Pracy w W. oddalił apelację powoda J. B. od wyroku Sądu Rejonowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 15 grudnia 2003 r., w sprawie przeciwko Prokuraturze Okręgowej w W. o odszkodowanie, podzielając ustalenia poczynione przez Sąd pierwszej instancji, według których powód, składając oświadczenie w przedmiocie rozwiązania z nim umowy o pracę z dniem 30 września 1999 r., jednocześnie *per facta concludentia* zrzekł się zajmowanego stanowiska.

Powyższy wyrok zaskarżył skargą kasacyjną powód i zarzucając „naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię art. 16 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. 02.21.206 z późniejszymi zmianami) (...), art. 61 ustawy

(...) Kodeks Cywilny (...), wniósł o jego „uchylenie i zmianę zgodnie z treścią żądania powoda (...)”. W skardze kasacyjnej zawarto wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania..

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

W poprzednim stanie prawnym, warunek przedstawienia okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji został ujęty w pkt 3 art. 393³ § 1 k.p.c., obok pozostałych warunków kasacji, tj. oznaczenia orzeczenia, od którego kasacja została wniesiona, przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia oraz wniosku o uchylenie lub zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żadanego uchylenia. Okolicznościami uzasadniającymi rozpoznanie kasacji miały być argumenty, wykazujące dlaczego uzasadnione jest przyjęcie kasacji do rozpoznania. Skarżący winien wskazać, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne lub istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości albo wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 30 maja 2001 r., III CZ 36/01, OSNC 2002, nr 2, poz. 22, z dnia 5 lipca 2001 r., V CKN 176/01, nie publikowane, z dnia 4 lutego 2000 r., II CZ 178/99, OSNC 2000, nr 7-8, poz. 147 i z dnia 9 listopada 2000 r., II CKN 1385/00 – OSNC 2001/3/51). Może także przedstawić argumenty wskazujące na oczywiste naruszenie prawa lub nieważność postępowania (por. uchwałę Połączonych Izb, Izby Administracyjnej, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych i Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2002 r., III CZP 72/02, OSNC 2003/4, poz. 92).

Zaskarżony wyrok został wydany w dniu 18 maja 2005 r., a więc do oceny złożonej skargi kasacyjnej należało stosować przepisy kodeksu postępowania cywilnego w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy – kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98) – art. 3 ustawy *a contrario*.

Stosownie do art. 398⁴ k.p.c. skarga kasacyjna powinna, poza czynieniem zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części, przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie, wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienie oraz wniosek o

uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany.

Oznacza to, że nie zmieniły się „składniki skargi” – a więc winna ona w dalszym ciągu zawierać wymienione wyżej elementy, mające charakter tzw. konstrukcyjny, bezwzględny, a więc pociągające - w razie ich braku - nie tylko niemożność ich uzupełnienia, ale czyniące kasację niedopuszczalną.

W dotychczasowym orzecznictwie kasacyjnym Sądu Najwyższego, utrwalony jest pogląd, że brak bliższego określenia podstawy kasacyjnej oraz jej uzasadnienia stanowił wadę, która uniemożliwiała traktowanie pisma jako skargi kasacyjnej i wykluczała jej uzupełnienie (por. np. postanowienie z dnia 6 listopada 1996 r., II UKN 12/96 – OSNAPIUS 1997/10/173). W ten sam sposób należało - w poprzednim stanie prawnym - traktować brak polegający na nieprzedstawieniu w kasacji okoliczności uzasadniających przyjęcie jej do rozpoznania, a obecnie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wraz z uzasadnieniem, nawiązującym – co wydaje się oczywiste - do przesłanek przyjęcia skargi do rozpoznania, wymienionych wyczerpująco w art. 398⁹ § 1 pkt 1 – 4 k.p.c.

W obecnym stanie prawnym, Sąd Najwyższy – stosownie do art. 398⁹ § 1 k.p.c. – przyjmuje skargę kasacyjną jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżność w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przedstawienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie (art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.), jest jej istotnym elementem, którego brak nie pozwala na ocenę czy w sprawie występują przesłanki ustawowe dla poddania kasacji rozpoznaniu. W tym zakresie zachowały aktualność poglądy Sądu Najwyższego wyrażone w dotychczasowym, powołanym wyżej orzecznictwie, dotyczące skutków prawnych nie przedstawienia w kasacji okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie.

W orzecznictwie tym, zachowującym również w tej części pełną aktualność, uznaje się ponadto, że jeżeli skarżący nie wskazał w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie, to obowiązek ich przedstawienia nie jest spełniony, choćby dały się wywieść z uzasadnienia kasacji (por. postanowienie

Sądu Najwyższego z dnia 22 marca 2001 r., V CZ 131/00, OSN 2001 nr 10, poz. 156). Okoliczności uzasadniające rozpoznanie kasacji (obecnie wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej z uzasadnieniem, o których mowa w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.), powinny być – podobnie jak pozostałe elementy przewidziane w tym przepisie – przedstawione w kasacji, jako odrębny element pisma procesowego (postanowienie z dnia 30 maja 2001 r., III CZ 36/01, OSNC 2002 nr 2, poz. 22).

W tym stanie rzeczy, skoro w ocenianej skardze kasacyjnej, poza formalnym wnioskiem o przyjęcie jej do rozpoznania, nie przytoczono żadnego jego uzasadnienia, należało skargę odrzucić jako niedopuszczalną na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c.